

HÚSVÉT 4. VASÁRNAPJA**B év**

1– 4 oldal

Olv.: ApCsel 4,8-12 – 1Jn 3,1-2 – Jn 10,11-18
 Jézus a jó Pásztor

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Jó Pásztor vasárnapja van. Krisztus misztériuma ebben a képben foglalható össze: Jézus a jó Pásztor. Ebben a titokzatos kapcsolatban megjelenik egy másik kép is, a Bárány képe.

***Jézus a jó Pásztor,
 aki Bárányként adja oda az életét övéért,
 hogy életük legyen!***

***A mai vasárnapon köszönjük meg az új életet,
 amit Isten gondolt el, amit Jézus szerzett nekünk
 pásztori szolgálatával, életáldozatával!***

Ezáltal sajátos helyzet teremődik ebben a világban. Hallani fogjuk, a világ nem ismer minket. Micsoda szerencsénk van, mert Isten ismer bennünket! A világ nem ismer, nem ért bennünket, értetlenségében igen sokszor üldözi a keresztényeket! A mai napon ***a fölött örvendezünk***, hogy az Isten ismer bennünket, vezet minket, kíséri az életünket és vár minket!

A szentmisét ***az önzetlen segítőkért*** ajánljuk fel. Örülünk ennek a szándéknak, hogy valaki ilyen gondolatokkal foglalkozik, hogy az önzetlen segítőköt köszöni. Talán jó Pásztor vasárnapján a testvéreknek volt már olyan élménye, hogy még egy-egy papot is az önzetlen segítők közé soroltak! Velünk együtt ünnepel kedves ***vendég Atya*** is, akinek a kórházunkban reméljük gyógyulását. Az ő nyáját most valaki más szólítja ezen a vasárnapon.

Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, bánjuk meg bűneinket,
 hogy méltóképpen ünnepelhessük az Úr szent titkait!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! A mai vasárnapon ennek a csodálatos képnek, ***a jó Pásztor képének az értelmét*** kellene megragadnunk. Sajnos a modern világban - amelyben élünk, amelyet virtuális világként említenek - nemcsak a városi ember, a falusi ember is igen sokszor olyan képeket sem ismer, amelyek jelentésüknél fogva nagyon fontosak lehetnek! Ma olyan képpel szembesülünk, amely Jézus korában ősi életforma volt. A pásztor és a nyáj kapcsolatáról van szó. Egyik a másik nélkül elképzelhetetlen, egyiknek a másik nélkül nincs is értelme.

***Mi az alapüzenete ennek az ősi életformának?
 A legfontosabb üzenete az élet és a hivatás összetartozása!***

Nagybőjtben elmélgedtünk arról, hogy elhívna bennünket az emberré válás útjára. Ennek az útnak célja, hogy az ember az élete hivatását fölismerje. Az életünk hivatása a szolgálat,

egymás életének a szolgálata. Ez minden ember hivatása, nemcsak a hívőké. A hívők esetében - a hitünk felől - a hivatás beteljesítéséről van szó. Ezért hangsúlyozom:

***A jó Pásztor képében
az élet és a hivatás összetartozik, összefonódik!***

***A pásztor élete a nyáj élete,
ezért a nyáj az övé, érte van!
Ugyanakkor a nyáj élete
a pásztor nélkül elképzelhetetlen!
A pásztor az, aki a nyáját védi, őrzi, vezeti!
E nélkül a nyáj tévelyeg!***

Nagyon fontos, - amit hallottunk ezzel kapcsolatosan – hogy a pásztor az életét is kockáztatja a nyájért! A pásztor életéről van szó, a saját életéről, amely életnek a hivatása, hogy a nyájért legyen! A béresnek ehhez semmi köze. A béresnek a nyáj nem a sajátja, a béres fizetett szolgál. A pásztor és a nyáj kapcsolata életegységről szól, ezt ez a rövidke szó fejezi ki: ismerem!

Ismerem enyéimet és enyéim ismernek Engem!

A bibliai szóhasználatban ***az ismerem szó összetartozást, életközösséget jelent***, szövetséget, közösséget. Azok az ismeretek, amikre hivatkozik a pásztor, azok az életközösségből, a pásztor és a nyáj összetartozásából támadt ismeretek. Honnan lenne valakinek ismerete a másiktól, ha nem tartozik vele össze? Fantáziálhat, tehet megállapításokat, az esetek többségében ezek nem igazak. Hogyan is ismerhetné azt, akivel nincs közössége, akivel nem tartozik össze? Életközösségről van szó.

***Az életközösségben ismerjük meg egymást,
azt, hogy mire van szüksége a másiknak, mivel tartozom a másiknak,
mit tehetek a másiknak, mit tehetek egyáltalán érte!***

A pásztorkép üdvtörténeti távlata

Üdvtörténet Isten és ember közös története. A világ tragédiája innen származik. A mai ember élettörténete nem üdvtörténet. A mai ember története a maga története, istennélküli történet. Isten úgy teremtett bennünket, hogy Isten és ember története közös történet. Micsoda ajándék!

Az Ószövetségben Isten a nép pásztora

Isten Izrael pásztora, aki kiszabadítja a fogságból, megmutatja ennek a népnek az utat, amely az életre vezet, amely abba az országba vezet, ahol – a megállapítások szerint - a tejjel-mézzel folyó Kánaánba érkeztek. Az Ószövetség története a Pásztor – aki az Isten – története a néppel. Isten soha sem egyesekről beszél. Istennek a néppel van közös története, mert az ember nem magányos, az ember közösséghez tartozik.

Az Újszövetségben Jézus a pásztor

Jézus értünk lett Emberré, hogy nekünk életünk legyen! ***Jézus pásztori története a kereszthalálával és a feltámadásával teljesedik be!*** Jézus a bárány, Jézus olyan pásztor, aki az életét odaadja a nyájért, hogy életünk legyen!

***Jézus ismer bennünket! Jézusnak fontosak vagyunk!
Jézus tudja, hogy mire van szükségünk!***

Jézus számon tart bennünket, nem számunk van, nevünk van, nevünkön szólít bennünket. **Nevünk van**, nem szám az ember! Amikor a világ akármilyen történésében csak számok vannak, ott megroppan az élet. Koncentrációs táborokban száma volt az embereknek, a börtönökben száma van az embereknek. A pszichológusok, a pszichiáterek arról beszélnek, hogy a sok neurózis onnan ered, hogy valaki tévelyeg!

***Isten vezet bennünket, aki elfogadja ezt a vezetést,
az úton van, irányt kap, az tart valahova!
Ha Isten a vezető, akkor ennek a célnak értelme van!***

Az Egyház

A Jézus misztériumot, a jó Pásztor misztériumot folytatja az Egyház az apostolok által, az apostolok utódai által. Az ember döbbenjen rá, hogy nem elveszett, mert Valakinek fontos! Ez a felismerés csak azok számára adatik meg, akik belátják azt, hogy rászorulnak a megmentésre! Az Egyház kapcsolatában püspökökről, papokról, hitoktatókról van szó. Az Egyházzal való kapcsolat azt jelenti, hogy **az ember engedi, hogy vezessék!** Aki úgy gondolja, hogy a maga útját járja, az el fog tévedni, menthetetlen, mert az ember útja közös út! Többekkel együtt megyünk az úton, erről megfedkezni naivítás, sőt életellenes!

Pályaválasztás

Az ősi kép, a pásztorkép üzenete: Élet és hivatás összetartozik! Életünk és a másik ember szolgálata összetartozik! Micsoda felelősségünk van, amikor a gyerekeink pályaválasztásáról van szó. Próbáljuk ezt az összefüggést is felismerni. Vissza kellene hozni a keresztény értelmezést, hogy az ember pályaválasztása összefügg az életével és a hivatásával! Kedves szülők! Amikor gyerekeink pályaválasztásáról van szó, akkor csak arra gondolunk, hogy melyik úton van karrier? Melyik út az, amelyben nagyon jól lehet érvényesülni? Vagy fölismerjük azt, hogy az élet és a hivatás összetartozik!

***A hivatás a másik ember életének a szolgálata!
Amikor pályát választunk, akkor azt kell felismerni,
hogy az életünk miképpen tudja a közösség javát szolgálni?
E nélkül értelmetlen az élet!***

E nélkül önző, magunkat kereső emberek vagyunk! Lehet, hogy sikeresek is leszünk, de kétséges, hogy boldogok leszünk! Hamarosan anyák napja lesz. Anyák a hős kategóriába tartoznak! Miért? **Miért hős a hős?** Azért hős, mert fontosabb neki a másik szolgálata, a közösség szolgálata, a nemzet, a haza szolgálata, mint a saját egyéni érdeke! Aki ezt a szolgálatot nem tudja megtenni, az ijesztő utat választ!

***Ma jó Pásztor vasárnapja van. Kérjük a Jóisten kegyelmét,
hogy ennek az ünnepnek értsük az üzenetét!
Fontos, hogy értsük: az életünk értelmét a hivatástudat adja meg.
Ezt a hivatástudatot tanuljuk az Ószövetség Istenétől, aki értünk Isten!
Ezt a hivatástudatot tanuljuk az Újszövetség Istenétől,
aki Jézus Krisztusban velünk Isten!
Íme az ember életének az értelme!
Íme az ember boldogságának a feltétele!***

***Kívánom mindenkinek, hogy ismerje fel a hivatását!
Ismerje fel ebben a jó Pásztor képben az élete értelmét!***

*Akkor azok közé tartozunk, akiket Isten ismer
és kibírjuk még azt is, hogy a világ nem ért bennünket!
De van remény arra, hogy ennek az életszemléletnek fénye van
és ez a fény még azoknak is világít,
akik értetlenkedve nézik a mi emberi életünket!*

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Most az Úr imádságát imádkozzuk, Jézus tanította ezt nekünk. Ebben az imádságban megvalljuk a jó Pásztorral való kapcsolatunkat és megerősítjük a nyáj egységét, a közösség fontos küldetését! Ezt a szentmisét azokért ajánljuk fel, akik **jótekönykodnak**, mert ebben felismerték életük egyik nagyon fontos elemét. Ők a hősök útján járnak! A hősiesség ellentmondásos állapot. Annál nagyobb a hősiesség, minél nagyobb áldozatot hoz valaki. Ha az életét is odaadja, akkor a legnagyobb hős!

*Mennyire fontos lenne, hogy a hősök útját járjuk!
Minden emberi kapcsolatunk erre szólít fel!*

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Az áldással befejeződik a szentmise. Jó Pásztor vasárnapján köszönöm ezt a kedves éneket. Nagy igazság, hogy az Isten áldása hordoz bennünket. Megtapasztaltam, hogy Isten milyen jó! Megtapasztaltam, hogy Isten milyen irgalmas! Ez bátorít, hogy az ember az úton járjon!

*Azt kívánom mindenkinek,
hogy tapasztalja meg alázatában, egyszerűségében
Isten jóindulatát, szeretetét, megbocsátó és megváltó jóságát!*

Hagyjanak fel azzal a gőgös emberi szemlélettel, amikor valaki úgy gondolkodik, hogy neki nincs szüksége Isten nagylelkűségére. Mindegyikünknek szüksége van erre, elsősorban nekünk papoknak! Hiszen tőlünk az Isten sokat vár! Ezért nekünk nagy a felelősségünk! Minden pap tudja, - én mindenképpen tudom – hogy az ember méltatlansága tudatában lehet az Isten eszköze! Sőt, azt hiszem, csak az lehet az Isten eszköze, aki ennek tudatában van!

*Köszönöm, ha imádkoznak a papokért, imádkoznak értem is!
Legfőképpen imádkozzanak azért, hogy a pályaválasztók,
az Önök gyerekei, unokái legyenek olyan bátrak,
hogy a bennünket elhívó Istennek tudjanak válaszolni!
A ministránsok és a kicsi gyerekek
egy-egy rózsaszállal köszöntötték Imre Atyát!*

+ Á L D Á S +